



สรุปข่าวประจำวัน

สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๑๘ ๒๓๒๓ ต่อ ๑๗๑๓, ๑๗๑๕ โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๒๓๕๘

ประจำวัน : ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

แหล่งข่าว	หัวข้อข่าว	ประเด็นเพื่อพิจารณา
-The Wall Street Journal	-Thailand's Wages of Populism	ประเด็นที่สื่อมองเห็นข้อเสียของนโยบายประกันราคาข้าว โดยเฉพาะเรื่องการผลาญงบประมาณ

สรุปความคิดเห็นของสื่อในภาพรวม

สื่อต่างประเทศวิจารณ์นโยบายประชานิยมของรัฐบาลเรื่องการให้เงินอุดหนุนผู้ผลิตพืชผลการเกษตรส่งออกที่สำคัญ ๒ อย่างคือข้าวและยางพาราว่าเป็นการผลาญงบประมาณ โดยไม่อาจช่วยเหลือผู้คนในชนบทได้ การตัดสินใจเมื่อปีที่แล้วของนายกรัฐมนตรีให้รัฐบาลรับซื้อข้าวจากเกษตรกรในราคาที่สูงกว่าราคาตลาดโลกร้อยละ ๔๐ เกิดจากแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวซึ่งเป็นกลุ่มที่ให้การสนับสนุนพรรคเพื่อไทยอย่างเหนียวแน่น นโยบายประกันราคาข้าวทำให้รัฐบาลใช้งบประมาณไปแล้ว ๒๖๐,๐๐๐ ล้านบาท และได้อนุมัติงบประมาณอีก ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทสำหรับอีก ๑ ปีข้างหน้า ขณะเดียวกัน รัฐบาลก็ได้ให้คำรับรองว่าจะจัดสรรงบประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อรับซื้อยางพารา หลังจากการชุมนุมเรียกร้องของชาวสวนยางเรื่องราคารายตกต่ำ

ราคาข้าวในปีนี้เป็นขึ้นเล็กน้อยช่วงระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งเป็นผลมาจากสภาวะแห้งแล้งในสหรัฐ แต่โดยรวมราคาข้าวยังคงอ่อนตัว ในขณะที่ข้าวสำรองในสต็อกของรัฐบาลซึ่งทวีจำนวนขึ้นเรื่อยๆ รังแต่จะทำให้ขยายขาดทุน นอกจากนี้ การที่รัฐบาลให้เงินอุดหนุนเพื่อประกันราคาข้าวยังจูงใจให้เกษตรกรมุ่งปลูกข้าวโดยคำนึงถึงปริมาณมากกว่าคุณภาพ ในขณะที่ประเทศอื่นๆ กำลังเพิ่มการส่งออกข้าว อย่างพม่าซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ของโลกกำลังเริ่มปฏิรูปประเทศซึ่งจะทำให้พม่าสามารถเพิ่มผลผลิตและส่งออกข้าวได้ในไม่ช้าในปริมาณที่มากเท่าเวียดนามเมื่อช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เพราะพม่ามีความได้เปรียบทั้งพื้นที่เพาะปลูกที่มีเหลือเฟือ และค่าจ้างแรงงานที่ต่ำ

ปัญหาเรื่องยางพาราก็คงออกมาในลักษณะเดียวกัน ผู้ปลูกยางพอใจที่ได้รับประโยชน์จากยางที่ได้ราคาดีมาหลายปีจนถึงปีที่แล้ว แต่หลังจากนั้นราคาก็ตกลงจากที่เคยสูงสุด ๒.๖๕ เหรียญสหรัฐต่อบอนด์เหลือ ๑.๒๖ เหรียญสหรัฐ ทั้งที่รัฐบาลได้แทรกแซงราคารายง ราคาอาจไม่ตกต่ำแค่ระยะเวลานี้ และวงจรในระยะยาวของราคารายงพาราอาจเปลี่ยนแปลง จากปริมาณความต้องการในโลกที่ชะลอตัว และลู่ทางที่จะมีการปลูกยางพารามากขึ้นในเวียดนาม กัมพูชา ลาว และอินโดนีเซีย และเนื่องจากการกรีดยางเป็นธุรกิจที่ใช้แรงงานหนัก ดังนั้นจึงมีโอกาที่รัฐบาลจะมีพันธะในการให้เงินอุดหนุนยางพาราเกือบจะเป็นการถาวรถ้าต้องการยกระดับมาตรฐานการครองชีพของชาวสวนยาง ซึ่งหมายความว่าประเทศไทยกำลังจะให้เงินอุดหนุนก้อนใหญ่เท่าที่เคยมีมาที่จะทำให้เกิดปัญหา เพราะประเทศจะต้องแบกรับเรื่องเงินอุดหนุนสินค้าเกษตรอย่างข้าวและยางพาราที่ยากเล็กได้ยากกว่าการให้เงินอุดหนุนเชื้อเพลิง

สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์ |

เลขที่ ๙ ซอยอารีย์สัมพันธ์ ถนนพระราม ๖ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐



สรุปข่าวประจำวัน

สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๑๘ ๒๓๒๓ ต่อ ๑๗๑๓, ๑๗๑๕ โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๒๓๕๘

การให้เงินอุดหนุนเป็นการผลาญงบประมาณของหลายๆประเทศในเอเชีย แม้จะมีความกังวลเรื่องการขาดแคลนอาหารในโลกแต่ก็ไม่ใช่เหตุผล ราคาพืชผลสูงขึ้นก็จริง แต่แนวโน้มราคาในระยะยาวของสินค้าเกษตรส่วนใหญ่ยังคงเป็นลบ ดังนั้นต้นทุนของการให้เงินอุดหนุนเพื่อรักษาระดับราคาจึงน่าจะเพิ่มขึ้น

ในบรรดาประเทศกึ่งอุตสาหกรรม อาจมีผู้เห็นด้วยกับรัฐบาลที่ไม่ต้องการให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างคนชนบทกับคนเมืองมากเกินไป โดยไทยมีความอ่อนไหวต่อปัญหานี้ หลังจากความขัดแย้งเป็นปรปักษ์ต่อกันได้ปะทุขึ้นจนกลายเป็นเหตุรุนแรงเป็นพักๆในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เช่นเดียวกับจีนที่มีปัญหาเรื่องช่องว่างของรายได้ระหว่างคนเมืองกับคนชนบทที่เลวร้ายยิ่งกว่าไทยมากนัก แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่า การให้เงินอุดหนุนเป็นหนทางที่ถูกต้อง ผู้กำหนดนโยบายจำเป็นต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้รายได้ของคนในชนบทเพิ่มขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติผ่านสมรรถนะในการผลิต โดยใช้เครื่องจักร การจัดสรรทรัพยากรการเกษตร และเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วย

ในประเทศไทย ซึ่งก็ไม่ต่างจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางอื่นๆ การใช้งบประมาณให้เกิดผลดีควรจะใช้เพื่อส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตของที่ดินและผลิตภาพแรงงานที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำในชนบทของไทย ถึงเวลาที่จะต้องยอมรับว่าที่ดินจำนวนมากไม่อาจนำมาใช้ทำกิจกรรมในเชิงเศรษฐกิจได้อีกต่อไป และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนประชากรสูงอายุในชนบทที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ไทยจำเป็นต้องคำนึงถึงสัญญาณเรื่องราคาซึ่งจะช่วยสนับสนุนสมรรถนะในการผลิต ไม่ใช่ปริมาณการผลิต แต่การให้เงินอุดหนุนทำให้สิ่งเหล่านี้ผิดเพี้ยนไป ขณะเดียวกันการให้เงินอุดหนุนสินค้าส่งออกที่สำคัญในชนบททำให้อุตสาหกรรมอื่นๆ และเกษตรกรผู้ปลูกพืชที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุนเสียเปรียบ การให้เงินอุดหนุนจึงควรจะให้ในลักษณะของการลงทุนในผลผลิตและเครื่องจักรกล

แนวคิดเรื่องการให้เงินอุดหนุนพืชผลการเกษตรยังคงมีแรงดึงดูดใจ เพราะแม้ประเทศที่พัฒนาแล้วยังยอมผ่อนปรนในเรื่องนี้ การให้เงินอุดหนุนเป็นตัวดึงดูดงบประมาณสำหรับยุโรป และสหรัฐ แต่เป็นจำนวนเงินที่น้อยเมื่อเทียบกับเศรษฐกิจเพราะแรงงานทั้งหมดมีชาวไร่ชาวนาอยู่ประมาณร้อยละ ๓-๕ ในขณะที่ประเทศที่มีรายได้ปานกลางมีชาวไร่ชาวนาถึงร้อยละ ๒๐-๓๐ ของแรงงานทั้งหมด จึงมีความเสี่ยงอย่างแท้จริงเรื่องค่าใช้จ่ายจำนวนมหาศาล ไทยไม่ได้เป็นประเทศเดียวที่มีปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างรายได้ของคนเมืองกับคนในชนบท น่าเสียดายที่ประเทศที่มีรายได้ปานกลางเหล่านี้ไม่ได้เรียนรู้จากประเทศที่พัฒนาแล้ว อย่างน้อยที่สุดก็ประเทศในเอเชียอย่างญี่ปุ่น และเกาหลี ซึ่งใช้นโยบายให้เงินอุดหนุนผลผลิตการเกษตรอยู่บ่อยๆ

สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์ |

เลขที่ ๙ ซอยอารีย์สัมพันธ์ ถนนพระราม ๖ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐